

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/685/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113207530
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:1113207530.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a členov senátu Mgr. Márie Kašíkovej a Mgr. Františka Dulačku, v právnej veci navrhovateľa: Centrálny depozitár cenných papierov SR, a.s., so sídlom v Bratislave, Ulica 29. augusta 1/A, IČO: 31 338 976, proti odporcovi: Z. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. G., A. XXX, právne zastúpený LEAGLE s.r.o., so sídlom Liptovský Mikuláš, Kuzmányho 3997, IČO : 36 856 509, o zaplatenie 66,38 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 8C/25/2015-75 zo dňa 20. apríla 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa navrhovateľ domáhal od odporcu zaplatenia sumy 66,38 eur s príslušenstvom, a to titulom neuhradenej služby - vedenie účtu majiteľa cenných papierov za rok 2008 a 2009, ktoré boli fakturované v zmysle Cenníka navrhovateľa a jeho dodatkov. Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že medzi účastníkmi nebolo sporné, že navrhovateľ pre odporcu viedol účet majiteľa cenných papierov od 25.04.1993, vrátane rokov 2008 a 2009. Odporca v konaní vzniesol námietku premlčania. Právo môže byť v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) vykonané po prvý raz, keď vznikne možnosť podať na jeho základe žalobu. Faktúry, ktoré sú predmetom konania sa stali splatné 28.02.2009 a 15.02.2010, žaloba bola súdu doručená dňa 28.02.2013. Právo na zaplatenie ceny za vedenie majiteľa účtu za rok 2008 mohol navrhovateľ uplatniť do 28.02.2012 a za rok 2009 do 15.02.2013. Právny vzťah medzi účastníkmi má charakter spotrebiteľský. V čase vzniku zmluvy 25.04.1993 bola definícia spotrebiteľa obsiahnutá v § 2 ods. 1 písm. a) zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa. Zakotvenie občiansko-právnej spotrebiteľskej právnej úpravy korigujúcej tvrdoš obchodno-právnych noriem v prospech spotrebiteľa je potrebné na jeho premlčanie aplikovať pre spotrebiteľa výhodnejšiu občiansko-právnu úpravu. Odporca disponoval cenným papierom za účelom dosiahnutia zisku, avšak ako nepodnikajúca fyzická osoba. Kmeňové akcie nadobudol 29.03.1993 a tieto získal v procese kupónovej privatizácie upravenej zák. č. 92/1991 Zb. Cenné papiere viedlo Stredisko cenných papierov na účte vedenom a zriadenom každému, kto sa stane majiteľom zaknihovaného cenného papiera na základe privatizácie s použitím investičných kupónov. Každý majiteľ investičného kupónu príslušnej emisie mal nárok na akcie v celkovom rozsahu 1000 investičných bodov pre jedného majiteľa a jednu privatizačnú vlnu. Nemožno preto hovoriť o klasickom obchodno-právnom vzťahu. Aj to je dôvod, prečo sa podľa § 105 zák. č. 566/2001 Z.z. Obchodným zákonníkom spravuje len vzťah medzi členom a majiteľom účtu, pričom absentuje výslovná právna úprava o tom, že vzťahy súvisiace s vedením účtu majiteľa medzi navrhovateľom a priamo klientom, ktorý nie je členom, tiež patria pod ustanovenia Obchodného zákonníka. O náhrade trov

konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., keď odporca mal plný úspech, avšak nevyčíslil si trovy konania.

V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku súdu prvého stupňa podal odvolanie navrhovateľ a navrhoval zmeniť rozsudok súdu prvého stupňa tak, že bude jeho návrhu v plnom rozsahu vyhovieť, alebo rozsudok zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie. V odvolaní poukazoval na to, že má za to, že medzi ním a odporcom nevznikol spotrebiteľský vzťah. Odporca je majiteľ cenných papierov, týmto disponoval za účelom dosiahnutia zisku, teda zvyšovania svojho majetku. Ďalej poukázal na to, že súd prvého stupňa sa nezaoberal účelom vlastníctva predmetných cenných papierov, ani napriek skutočnosti, že neexistuje iné ako obchodno-právne využitie cenných papierov a bez ďalšieho zdôvodnenia priznal odporcovi ako fyzickej osobe status spotrebiteľa. Bol toho názoru, že odporca ako majiteľ cenných papierov nespĺňa podmienky konštituované v Zákone o ochrane spotrebiteľa, teda v danom vzťahu nie je spotrebiteľom. Poukázal na ust. § 261 Obchodného zákonníka konštatujúce existenciu absolútnych obchodných záväzkových vzťahov a rovnako na ust. § 397 Obchodného zákonníka, podľa ktorého je premlčacia doba v obchodno-právnych vzťahoch 4-ročná. Jedná sa o kogentné ustanovenia, teda nie je možné ignorovať ich a aplikovať iný zákon, v danom prípade Občiansky zákonník a Zákon o ochrane spotrebiteľa. Poukázal na rozhodnutia všeobecných súdov, Najvyššieho súdu SR a Ústavného súdu SR.

Krajský súd ako odvolací súd (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné odvolanie (§201, § 204 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) preskúmal rozhodnutie v rozsahu ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Krajský súd konštatuje vecnú správnosť rozhodnutia okresného súdu. Medzi účastníkmi vznikol záväzkovo-právny vzťah v zmysle ust. § 497 Občianskeho zákonníka, keď navrhovateľ bol v zmysle ust. § 164a ods. 4 zák. č. 566/2001 Z.z. o cenných papieroch (ďalej len ZoCP) oprávnený zriadiť majiteľovi účtu zriadeného podľa doterajších predpisov (zák. č. 600/1992 Zb.) účet majiteľa podľa § 105 ZoCP a presunúť naň cenné papiere, čo aj v danom prípade učinil. Tým účet majiteľa zriadený podľa doterajších predpisov podľa § 164a ods. 5 ZoCP zanikol.

Správne sa okresný súd zaoberal obsahovým znením ust. § 105 ods. 5 ZoCP. Vychádzajúc z výslovného znenia tohto ustanovenia by aplikácia Obchodného zákonníka bola daná (vrátane vyhodnotenia námietky premlčania podľa Obchodného zákonníka), ak by uplatnený nárok vychádzal z právneho vzťahu : 1/ medzi členom, ktorému bol účet majiteľa zriadený a Centrálnym depozitárom, 2/ medzi členom a majiteľom takéhoto účtu. V konkrétnom právnom vzťahu však odporca nie je v pozícii „člena, ktorému bol účet majiteľa zriadený“ a nie je ani v pozícii Centrálného depozitára. Je jednoznačné, že je v pozícii „majiteľa“. Z toho plynie záver, že uplatnený nárok navrhovateľa sa neviaže ani k jednému z uvádzaných právnych vzťahov pod bodom 1/ alebo 2/, vychádzajúcich z definície ust. § 105 ods. 5 ZoCP.

Podľa § 105 ods. 5 ZoCP právne vzťahy medzi členom, ktorému bol účet majiteľa zriadený (čo odporca v zmysle ust. § 104 ods. 1 ZoCP nie je) a Centrálnym depozitárom a právny vzťah medzi členom (čo navrhovateľ v zmysle ust. § 104 ods. 1 ZoCP nie je) a majiteľom účtu cenných papierov sa spravujú týmto zákonom a Obchodným zákonníkom.

Uplatnený nárok preukázateľne sa viaže k právnomu vzťahu „Centrálny depozitár“ a „majiteľ (bývalý) účtu „ - tento právny vzťah do právnej konštrukcie ust. § 105 ods. 5 ZoCP nezapadá. Preto je správny záver okresného súdu, že aplikovateľnosť Obchodného zákonníka pri právnom posúdení námietky premlčania je vylúčená.

Na základe uvedeného ako aj povahy záväzku, ktorý nie je záväzkom súvisiacim s podnikateľskou činnosťou oboch účastníkov (§261 ods. 1 Obchodného zákonníka), zohľadniac to, že tento vzťah nevznikol ani na základe zmluvy podľa § 261 ods. 6 Obchodného zákonníka, ale zo zákona, nemožno naň použiť v otázke premlčania ustanovenia Obchodného zákonníka.

Preto ak okresný súd pri posudzovaní premlčania pohľadávky navrhovateľa vychádzal z trojročnej premlčacej lehoty upravenej Občianskym zákonníkom a na základe námietky premlčania nároku odporcom, rozhodol vecne správne. Trojročná premlčacia doba začala plynúť splatnosťou faktúr, a to

dňa 28.02.2009 a 15.02.2010. Táto lehota skončila uplynutím trojročnej doby, a to dňa 28.02.2012 a 15.02.2013. Nakoľko navrhovateľ podal žalobu na súde dňa 28.02.2013 stalo sa tak po uplynutí všeobecnej trojročnej premlčacej lehoty. Z uvedeného vyplýva, že navrhovateľ uplatnil svoj nárok po uplynutí premlčacej lehoty a na vznesenú námietku premlčania súd musí prihliadnuť a premlčaný nárok nemôže priznať. Keďže návrh bol súdom zamietnutý z dôvodu konštatovaného premlčania nároku, ďalšie vecné otázky hmotno-právneho významu upravujúce prípadnú dôvodnosť/nedôvodnosť nároku, akékoľvek hmotno-právne otázky, či ide o spotrebiteľskú právnu vec alebo nie, akékoľvek otázky plynúce zo spotrebiteľsko-právnej ochrany významné neboli.

Vychádzajúc z uvedených záverov odvolací súd neuznal opodstatnenosť argumentácii odvolateľa, na ktorých založil svoje odvolacie dôvody, a preto napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

O trovách odvolacieho konania rozhodol v zmysle ust. § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p. s tým, že odporca ako úspešný účastník v odvolacom konaní si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu **n i e j e** prípustný opravný prostriedok.